

MICHAL PĚCHOUČEK

Pracuje v rôznych médiách (malba, inštalácie, video, filmogramy). Jeho dielo sa na prvý pohľad zdá neuchopiteľné tematickým oblúkom s jasnou líniou. Pri hlbšom skúmaní sa skrz jednotlivosti črtá niť dlhodobého skúmania vizuálnej narácie. Michal sa vo svojej práci pohybuje na hrane filmu a statického obrazu (fotografia, malba). Zaujíma ho ich vzájomná „kontaminácia“ a práca s vizuálnou skúsenosťou diváka. Stavbu filmovej reči rozkladá a znovu konštruuje po svojom. Vo svojej tvorbe požíva často vizuálne a formálne citácie. Niektoré motívy a postavy sa v jeho prácach opakujú. Vo svojich videách skúmal možnosti rozprávania príbehov aby sa nakoniec znovu vrátil k príbehu statického obrazu.

V roku 1995 navštívil v Galérii hlavného mesta Prahy (GHMP) výstavu *Zmizet, Odejít, Uletět* kurátorky Slavickéj. Boli tu vystavené diela Viktora Pivovarov a Ilyu Kabakova. Konkrétne ich práce s albumom na seba nadväzujúcich obrazov, ktorými v ideálnej forme prezentácie autor listoval a svojím časovaním prevracania strán albumu konštruoval čas plynutia príbehu. Zaujal ho tento prístup, privátna forma prezentácie, možnosť vytvorenia celistvej sekvencie obrazov. Samotná prítomnosť statického obrazu v kombinácii s časovosťou. Začal vytvárať vlastné fotorománové albumy. Prezentoval ich formou performance, keď sám albumom listoval. Pri hľadaní spôsobu ako fotoromán vystaviť (zavesiť ho ako jednotlivé listy na stenu), narazil na obmedzenie tejto formy. Vytratil sa prvok časovosti. Rozhodol sa vytvoriť z fotorománu v albume video. Jeho prvý video-fotoromán je jeho diplomová práca ***Kouzelný mrakodrap - 1998***. Je to príbeh voyeura - fotografa. (Princíp voyeurizmu sa v jeho prácach opakuje a vo svojom súbornom DVD ***Pater noster video stories (2009)*** Michal venuje fotografii a voyeurizmu jednu kapitolu.) Michal je fotkou a jej princípmi fascinovaný. Keď sa dívame na fotografiu, dívame sa na čas. Fotografia má v sebe svet, do ktorého nemá nikto prístup. Na rozdiel od filmu si od nás jej príbeh drží odstup. Jej čas a príbeh plynie v našom prežívaní jej obrazu. Podľa Michala by fotografie nemali suplovať film. Jeho pokusy s video-fotorománny nemali preberať filmovú časovosť. Vlastne forma videa bola pre neho len z núdze cnosť, nevedel ako inak tú fotorománovú časovosť zaznamenať. Do roku 2007 s videom experimentuje a potom túto formu opúšťa. Vracia sa k malbe a k videu sa nemieni v svojej tvorbe znovu obrátiť. Ale budeme sa venovať tomu, čo sa udialo medzitým.

V hľadaní nových foriem je treba experimentovať. S obmedzeným prístupom k technike vznikol ***Kouzelný mrakodrap*** ako pokusný video-fotoromán doslova na kolene. Bol natočený ručne na video a strihaný v kamere. Prezentoval sa ako predfilm na vernisážach, kde Michal púšťal hudbu k videu z magnetofónu. V nasledujúcom období rozvíja nájdený princíp práce. Vznikajú diela ako ***Cesta do Školy (2000)***, ***Obvyklé Rukojmí (2001)*** a ***Tajemství tiché pošty (2003)***.

Každý s filmov rozpisuje do komplikovaných storyboardov. ***Obvyklé rukojmí (2001)*** sa ešte stále točí strihom v kamere. Realizácia tohto projektu trvá rok. Kameru si Michal požičiaval a film točil postupne. ***Sběratel (2003)*** je pôvodne 4 denná performance, ktorú Michal robil v svojom byte/ateliéry. Zbyněk Baladrán ju natočil. V práci skladá Michal hold filmovej reči. Skladá cez seba obrazy ako filmové zábery. Na plátnach je vo fázach zachytený pohyb kamery priestorom, prelínačka medzi dvoma prostrediami,

statický záber s pohybom v ráme záberu. V zázname príde k zmene uhlu snímania samotnej akcie. Keď som ten záznam videla prvý krát, prišlo mi to ako rafinované podtrhnutie témy tejto práce. Je to ale vlastne náhoda. Michal chcel záber na plátna v detaile a tak performance natočili ešte raz a nechali zábery za sebou ako dve varianty. Niekedy v roku 2003/2004 Michal objavuje možnosti počítačových programov na postprodukcii vizuálneho materiálu. Menovite Photoshop, Combustion a Premiere. Vznikajú diela **Kočárkarna (2004), Pater noster (2005) a Osobní vlak (2005)**.

V roku **2006** a **2007** pracoval na posledných dvoch pohyblivých projektoch -**Čestná stráž** a **Zrzavý film**. V jeho tvorbe bola práca na **Čestnej stráži** zlomová. Vo videu pracoval so symetriou a veľký dôraz pri tom kládol na farbu. Pochopil, že zle zvolil médium, výsledok je v tomto prípade nechcene amatérsky. Nemá zmysel točiť film na video. Vracia sa k statickému obrazu, ale neopúšťa príbehovosť. Naďalej skúma možnosti vizuálnej narácie v iných médiách.